

[Alfred Jensen.]

at komme frem og tilbage, og der er ingen tvivl om, at dette anlæg bliver nødvendigt. Her er jeg ganske enig med ordføreren for udvalget, det ærede medlem hr. Aage Knudsen, i, at jo før man skrider til ekspropriation, jo mindre forstyrrelse volder det, og jo billigere vil det være.

Hertil kommer endelig også noget andet, som man ikke skal se bort fra, nemlig at der også vil blive en hel del beskæftigelse ved udførelsen af en sådan bane. Derfor beklager vi, at man er så langt tilbage med arbejdet, at der ikke alene ikke kan indføres en ekspropriationsbestemmelse i dette lovforslag, men at man heller ikke vil være i stand til at tage fat på arbejdet nu, da arbejdsløsheden er så stor.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-3, ændringsforslaget om indsættelse af en ny paragraf og §§ 4 og 5 *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fiksering af ejendomsskyld til staten.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1283, fremsættelsen i tidenden sp. 2489).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1289, fremsættelsen i tidenden sp. 2489).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Holger Eriksen: Meningen med den periodiske vurdering af grundejendom er naturligvis, at den skat, som man engang er

enedes om at opkræve på fast ejendom, skal stige i takt med vurderingerne. Hvis værdistigningen alene skyldes kronens fallende værdi, betyder det ikke, at skatten i sig selv bliver mere tyngende, idet de penge, hvormed skatten betales, jo også falder i værdi. Skattens realværdi, hvis man kan benævne det således, vil forblive konstant. Hvis man derimod reducerer promillen i samme omfang, som vurderingen øges, er det udtryk for en regulær skattnedsættelse. Hvad ejendomsskatterne angår, har man måttet anvende begge metoder. Man har haft en følelse af, at beskatningen af bygninger i og for sig var umoralisk, og derfor har man benyttet vurderingerne til gradvis at nedsætte dens reelle byrde i form af større fradrag pr. lejlighed, medens der aldrig tidligere har været fremsat ønske om at formindske grundbeskatningen.

Det lovforslag, den højtærede finansminister fremsatte ved samlingens begyndelse, tog den fulde konsekvens af denne indstilling, idet ministeren foreslog at fiksere forskelsskatten eller bygningsskatten til det, den hidtil har været, men således at den gradvis helt afskaffedes gennem en periodisk nedsættelse. Og dette forslag blev fulgt op af et tilsvarende forslag fra den højtærede indenrigsminister for de kommunale bygningsskatters vedkommende.

Jeg mener stadig, at disse forslag havde været den bedste løsning, men uheldigvis har udvalget ikke indtil nu kunnet gøre sit arbejde færdigt, og da det er tvingende nødvendigt af hensyn til arbejdet i kommunerne, at man får at vide, hvorledes forholdene skal ordnes for det kommende år, har det været nødvendigt som en foreløbig foranstaltning at fremsætte de to lovforslag, der her er til behandling.

For statens og bykommunernes vedkommende er de nye forslags bestemmelser i nøje overensstemmelse med de oprindelig foreslåede, bortset fra at de som midlertidige ikke indeholder noget om det gradvise bortfald af skatten, medens det derimod for at samle flertal har vist sig nødvendigt for sognekommunernes og amtskommunernes vedkommende at foreslå anvendelse af den gamle metode, nemlig at forhøje fradragene med betydelige beløb.

Hvad de samlede ydelser angår, vil de to metoder give omtrent samme resultat;